

**Commentariorvm, Ac Dispvationvm, In Tertiam Partem
Divi Thomae. Tomi Qvinque**

Mysteria Vitæ Christi, Et Utrivsqve Adventvs Eivs Accurata Disputatione Ita
complectens, vt & Scholasticæ doctrinæ studiosis, & Diuini verbi
Concionatoribus vsui esse poßit

Suárez, Francisco

Moguntiaë, M.DC.XVI.

2 V. omnes habitus virtutum, & donorum acceperit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94022)

SECTIO II.

Virum Beata Virgo in prima sanctificatione omnes habitus virtutum, & donorum accepit.

Questio hæc solum propter doctrinæ complementum est proposita, est enim facillima, & id eo brevissimè expedienda.

Primo ergo certum est, datas esse Virgini simul cum gratia omnes virtutes per se infusas, & omnia Spiritus sancti dona. Hoc constat, quia hæc omnia veluti ex natura rei gratiam consequuntur. Vnde Athanas. sermon. de sanctissima Deipara, ad Virginem applicans illud, *Sanctificavit tabernaculum suum altissimus*, dicit descendisse in eam Spiritum sanctum cum omnibus suis virtutibus, essentialibus. Bernard.

Athanas.

Bernard.

Preterea.

Omnes vir-

tutes mora-

les per se in-

fusa data

Virgini in

prima san-

ctificatione

verò sermon. quodam de assumptione, ad eandem Virginis sanctificationem accommodat illud Proverb. 9. *Sapientia edificavit sibi domum, excidit columnas septem*, quas dicit esse, septem Spiritus sancti dona. Neque oportet ab hac vniuersali propositione excipere virtutes illas, quas propter imperfectiorem beatitudinem repugnantem, quam includunt, in anima Christi fuisse negauimus, vt sunt fides, & spes. Nam cum Beata Virgo fuerit sanctificata vt via trix, fide, & spe indiguit, quanquam in gradu perfectissimo suæ gratiæ proportionato illas habuerit. Et si vera sunt principia supra posita (vt re vera sunt) ex eis colligitur habuisse Beatam Virginem perfectiorem fidem, quam Adam, vel vllus hominum, aut angelorum habuit in via. De qua re dicam plura in sect. vii. huius disput. Et infra in disp. de cognitione, & scientia Beate Virginis.

De quibusdam autem virtutibus, quæ dicunt imperfectiorem contrariam, vt virtuti heroicæ, & perfectæ, vt est continentia, vel perfectæ innocentia, vt est penitentia, dubitari potest, an fuerint in Virgine. Sed huius dubioli resolutio ex ijs, quæ de Christo diximus, petenda est. Continentia enim significat virtutem in statu imperfecto, & sub hac significatione non fuit in Virgine, quanquam propterea nulla virtute caruerit, quia continentia non significat virtutem re, & essentia à cæteris distinctam. De penitentia verò dubium etiam non est, quin Beata Virgo habuerit virtutem illam, quæ in nobis penitentia vocatur, siue sit eadem, quæ religio, vel charitas, siue distincta à reliquis. De nomine autem erit quæstio, an sub hoc nomine illi tribuenda sit? Nam quia penitentia in rigore significat retractionem, vel detestationem alicuius actionis propriæ, ideo videri potest negandum esse Virginem habuisse penitentiam, quia certissimum est nunquam habuisse talem actum, neque egisse aliquid retractione dignum. Quia verò penitentia virtus non actum, sed habitum significat, ideo ferè omnes simpliciter docent fuisse Virginem capacem huius virtutis, quia de se capax erat peccati, quamuis diuina gratia præuenta fuerit, ne illud committeret, vt dicemus.

Secundò addimus datas esse Virgini in prima sua sanctificatione omnes virtutes morales, etiam per accidens infusas. Hæc conclusio est tantum probabilis, suadetur tamen, quia hæc virtutes infusæ sunt Adamo, & similiter Eui in sua prima sanctificatione, ergo multo magis Virgini, cui nullum gratiæ donum negatum est, quod alijs est datum. Quia altiori modo fuit mater viuientium, quam Eua: imò & mater omnis gratiæ, & virtutis. Secundò, quia (vt infra dicemus) appetitus Virginis per suam primam sanctificationem fuit perfectissimè ordinatus, & temperatus, ita vt nullum fomitis, vel concupiscentiæ motum senserit, sed hic effectus accommodatissimè fit per virtutes suo genere acquisitas, & con-

Fr. Suarez, Tom. 2,

A naturales: illæ enim sunt, quæ nostros affectus moderantur. Nam virtutes per se infusæ, cum sint altioris ordinis, secum facillè compatiuntur effrenatas passiones, ergo. Tertiò denique, quia valde decuit, vt Beata Virgo fuerit in hac perfectione simillima Christo, neque est vlla autoritas, ratio, vel coniectura, propter quam hoc gratiæ priuilegium illi negetur, ergo.

SECTIO III.

Virum Beata Virgo per primam sanctificationem donum perseverantia, & confirmationem in gratia accepit.

Questio hæc superflua videri posset, nisi Hæretici huius temporis impio, & sathanico spiritu, grauisima Virgini imponerent crimina, quibus respondere cogimur, & cum Ambrosio epist. 79. dicere, *Claudat ora sua persidia, nec matrem Domini aliquo audeat temerare consilio.*

Ambros.

Sit ergo conclusio de fide certa, B. Virginem nunquam amisisse gratiam, quam in prima sanctificatione accepit, atque adeo in illa fuisse confirmatam, & infallibile perseverandi donum accepisse. Fundamentum sumitur ex consensu, & traditione Ecclesiæ, quæ hoc modo intelligit plenitudinem gratiæ Virginis. Neq; ad hoc probandum possum plura ex scriptura, & Patribus afferre, quam disputat. præced. sect. 5. attuli, & omnes rationes ibi adductæ hoc fortius conuincunt. Confirmari autem potest. Primo quia hoc priuilegium datum est alijs sanctis. Athanasius sermon. 4. contra Arian. circa med. dicit, *plures sanctos fuisse puros, & omnis criminis expertes, & specialiter nominat Ieremiam, & Ioannem Baptistam.* Idem August. in Enchirid. cap. 64. dicit, *hominibus interdum per gratiam concedi, vt hanc vitam sine crimine transigant, licet non sine peccato, ex quo constat nomine criminis mortale peccatum Patres intelligere.* Idem docet lib. de nat. & grat. c. 36. Confirmatur secundo, nam Ecclesia celebrans natiuitatem Virginis, hoc ipso sentit, iam tunc habuisse inamissibilem sanctitatem, quia Ecclesia non veneratur publico solenni ritu, nisi eam sanctitatem, quæ perpetuo duratura est. Plura dicemus sectione sequenti.

B. Virgo in prima sanctificatione in gratia confirmata.

Athanas.

August.

Primo verò obiiciunt, quod in fide dubitauit, cum Angelo respondit. *Quomodo fiet istud?* Vnde Chrysost. homil. 49. in Genes. introducit Gabrielem ita dicentem, atque respondentem Virgini. *Ne quæras naturæ modum, quoniam supra naturam sunt quæ fiunt.* Atqui propter hoc ipsum fiet, quoniam virum non cognoscit. Itaque, quamobrem dubitas, eam ob rem crede. Et infra dicit, ea de causa Gabrielem adduxisse conceptionem Elisabeth sterili, & senis, vt Virginem ad suscipiendam fidem, quam non satis capiebat, manu duceret, & eodem fere modo loquitur August. lib. quæst. noui, & veter. testamen. quæst. 51. Respondetur, Beatam Virginem in eo factio tantam fidei perfectionem ostendisse, vt fidem etiam Abraham superaret, teste Ambrosio lib. 2. de Abraham cap. 8. tantum enim abest, vt illo verbo, *quomodo fiet istud?* dubitaret, vt potius rem certo faciendam supponeret, modum autem, quo perficienda erat, inquireret. Nam quia filii conceptio, castitatis voto videbatur contraria, ad se pertinere putauit, quis esset futurus modus talis conceptionis, interrogare, & discere, quid officii in eo negotio ipsa esset præstitura. Ita ferè Ambros. & alij in Lucam, Bernard. homil. 4. in Missus est, Hanc vero fuisse mentem, & fidem Virginis satis probant verba Elisabeth Luc. 1. *Beata, quæ credidisti.* Propter quod Irenæus, libro 3. capit. 33. audeat dicere, *quod Eua alligauit per incredulitatem, hoc Mariam soluisse per fidem, quæ & altissima myste-*

Obiectio. 1.

Chrysost.

August.

Responsio.

Ambros.

Fides virgi-

nis in incar-

nationis

mysterio

quanta.

Bernard.

Luc. 1.

Irenæus.

D

myste-